

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Katten, eller Kiærligheds Triumf

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714583936/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Som, jeg veed ikke hvem — jeg stod, som ingen —
Jeg stod, som ingen haver staaet før
Af alle Verdens staaende Personer,
Trods alle Heraklides og Samsoner,
Med Katten i min Haand tæt ved Semires Dør.

Min fromme Læser alt begynder
At ynkes over, at jeg der saa længe staaer,
Og undrer sig, hvi jeg mig ikke fynder
Og Katten ud af Dørren faaer?

Men, sandt at sige, stod jeg der et længe;
Thi hvad er Mod foruden Sindighed?
Zeus selv sig stammed ikke ved at slænge
Eugang, da han blev født, Vulcanus ned.
Endskjøndt i mange Slags Omstændigheder
Jeg ikke skjøtted om at være Zeus for lig,
Jeg fulgte hans Exempel; det, som læder
En Gud, saa tænkte jeg, kan ogsaa lømme mig;
Jeg derfor tog min Kat, som Zeus tog Smed og Krykken,
Og hvindede ham ud af Stuen i en Ruf,
Endogsaa deri stor, at Fienden faldt paa Ryggen
Og, til min store Fryd, frepeerte af sit Puf.

Seel det var Virkningen af Amors Pile!
O Elskov! hvad kan ligned ved din Magt!
O! hvad kan ligned ved Semires Smile!
De skabe Sielen stor, og stolt, og uforfagt.

Ja, Elskov, det var dig, som skabte disse Helte,
Prinds Jørgen, Samson, Herkules, og mig,
Som Drager, Løver, Hydrer, Kalle fældte!
Du gav os Mod; vi fældte dem ved dig.
Og evig derfor skal fra Harpens Strænge lyde,